

Benke László

Születésnapomra

Anyámmal alszom ma éjszaka,
tegyetek oda, angyalok,
boldog vagyok, hogy megszülettem,
nem is igaz: hetven éve! –
s ha élhetek még egy-két évet
békességben önmagammal
és a kéklő mindenséggel,
bánatomban s örömben
nem sírok egy csipetet sem,
csak anyám szívéen alhassak el.

A hetvenedikén

Cs. Varga Istvánnak

Megkaptam szív alakú
örökzöld szívkoszorúd, Uram.
Szeretetért bomló,
beomlott szívemen
koronaként viselem.

Intelmeid is megkaptam, Uram.
Már gyöngülő erővel
járom az utam,
de hüen magamhoz, barátaimhoz,
hazámhoz és testvéreimhez.

A világegyetem részeként
az én boldogságom az,
hogy amit még tehetek
a nagyobb rész boldogságáért,
megtehessem azt.

Bokor Levente

Mondóka Nikolaus Cusanus szellemében

a 70 éves Benke Lászlónak

Mikor Teremtőm alszik
én akkor vagyok ébren.
Mit napvilágnál látok
azt Ő álmodja éppen.

De nem látok én semmit
ha megszólal, hogy „íme!”
mert elhessenti álmát
és tesz-vesz színről-színre.

